

**Національний
університет
біоресурсів і
природокористування
України**

**Факультет
ветеринарної
медицини**

НДІ Здоров'я тварин

**«ЄДИНЕ ЗДОРОВ'Я – 2022»
Матеріали Міжнародної наукової конференції**

**22-24 вересня 2022 р.
НУБіП України, м. Київ**

УДК 636.7.09:616-07:612.612.617

**ДІАГНОСТИКА ГІПЕРПЛАЗІЇ ПЕРЕДМІХУРОВОЇ ЗАЛОЗИ
У СОБАК**

**Касала Р.О., здобувач вищої освіти за третім (освітньо-науковим)
рівнем**

**Грушанська Н.Г., доктор ветеринарних наук, доцент, науковий
керівник**

*Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ*

Гіперплазія передміхурової залози є одним із поширених розладів репродуктивної системи у собак і може призвести до гематурії, нетримання сечі, обстипації, утруднення дефекації та ригідності задніх кінцівок. Основним методом діагностики цієї патології є пальцеве ректальне дослідження, ультразвукове дослідження та рентенографія.

Патологія перебігає у більшості тварин безсимптомно і часто вважається віковим фізіологічним процесом. Гіперплазія передміхурової залози переважно вражає самців собак середнього віку старше 5 років, але є дані, що можуть хворіти собаки віком 2–3 роки [1].

В доступних літературних джерелах вітчизняних авторів питанню діагностики і профілактики гіперплазії передміхурової залози, а також лікуванню собак за цієї патології приділено недостатньо уваги. Тому обраний напрям досліджень є актуальним.

Метою дослідження було провести ретроспективний аналіз літературних джерел, щодо діагностики гіперплазії передміхурової залози у собак, а також з'ясувати стан діагностики цієї патології в умовах клініки ветеринарної

медицини України.

Робота виконувалась на базі ветеринарного центру «Vet House», м. Вінниця. В групу тварин, що надходили у клініку для дослідження, у яких діагностовано гіперплазією передміхурової залози ввійшли 23 статевозрілі собаки різних порід віком від 3 до 15 років і середньою масою тіла 7–52 кг. Основними методами діагностики були пальцеве ректальне дослідження, ультразвукове дослідження і рентгенографія.

Згідно сучасних літературних джерел, діагностиці гіперплазії передміхурової залози у собак з використанням маркерів крові було приділено недостатньо уваги. Проте, дослідження тривають. На думку ряду авторів, маркери, які зараз використовуються, демонструють досить високу прогностичну та діагностичну цінність, коли йдеться про гіперплазію передміхурової залози, і їх часто можна порівняти з гістологічними дослідженнями, що дозволяє швидко провести відповідне лікування [2]. В якості маркерів використовують показники: простатична специфічна естераза собак (CPSE), PSA, мікроРНК (microRNA) і фактор росту ендотелію судин (VEGF). Простатичну специфічну естеразу собак, вважають високоспецифічним маркером. Результати показали, що більшість з вищезгаданих маркерів інформативні за гіперплазії передміхурової залози або простатиту. Тим не менш, існують деякі розбіжності щодо інтерпретації результатів з точки зору диференціації гіперплазії і простатиту, що ускладнює їх широке застосування у клінічній практиці. За результатами дослідження вчених Люблінського університету наук про життя щодо застосування маркерів CCL11 (eotaxin-1) і TGFβ-1 встановлено їх обмежене застосування під час діагностики гіперплазії передміхурової залози у собак, оскільки не було виявлено суттєвої кореляції, пов'язаної з віком, масою тіла чи розміром простати [3].

Поширення в клінічну практику ветеринарної медицини нових сучасних методів діагностики гіперплазії передміхурової залози у собак нині стримують недостатня чутливість і специфічність доступних маркерів, тривалий час очікування результатів, висока вартість досліджень і відсутність адекватних процедур скринінгу. Тому розвиток цього напрямку є перспективним напрямом досліджень.

Список використаної літератури

1. Alonge S. et al. Advances in prostatic diagnostics in dog: the role of canine prostatic specific esterase in the early diagnostic of prostatic disorders. *Top Companion Anim Med.* 2018.
2. Paclikova K. et al. Diagnostic possibilities in the management of canine prostatic disorders. *Vet Med.* 2006.
3. Krakowskia L. Et al. Assessment of the possibility of using biomarkers (CCL11 and TGF-beta 1) in the diagnosis of prostate gland hyperplasia in dogs. *Theriogenology.* 2022. Vol.192.